drücken 210,31. Sâh. D. 575.

अनभिधायक Adj. *nicht besagend, — ausdrückend.* Davon Nom. abstr. °त्व n.

अनभिध्या f. *das Nichtbegehren nach* (Loc.) Spr. 247.

अनभिध्येय Adj. *an den man nicht denken mag* MBh. 1,30,12.

अनभिनिविष्ट Adj. *sich nicht berührend mit* (Instr.).

अनभिनीत 1) Adj. *nicht von Gesten begleitet.* Davon °म् Adv. Suçr. 1,13,6. — 2) *unwahrscheinlich* Mahâbh. 3,95,*a*.

अनभिपरिहार m *das Nichtumfahren.*

अनभिप्राप m. *das Nichthinanreichen* Kauç. 7.

अनभिप्रापण n. *das nicht zum Schluss Kommen* Ind. St. 8,120.

अनभिप्रेषित Adj. *nicht anbefohlen.*

अनभिभवगन्ध Adj. (f. आ) *keine Spur von Geringachtung verrathend* Spr. 4253, v. l.

अनभिभाषिन् Adj. *nicht anredend* 58,21.

अनभिमत Adj. *unerwünscht* Hit. 9,8.

अनभिमानुक Adj. *nicht nachstellend* (mit Acc.).

*अनभिज्ञात m. N. pr. eines Mannes. °ज्ञान v. l.

अनभिज्ञातवर्ण Adj. *von unverwischter —, frischer Farbe.*

*अनभिज्ञान m. s. अनभिज्ञात.

अनभिरूप Adj. 1) *nicht entsprechend.* — 2) *ununterrichtet, ungelehrt* Ind. St. 13,380.

*अनभिलाष m. *Mangel an Appetit* Râgan. 20,18.

अनभिलुलित Adj. *unberührt* Çâk. 61.

अनभिवात Adj. (f. आ) *nicht krank* Lâṭj. 8,5,3.

अनभिवादुक Adj. *nicht grüssend* Gop. Br. 1,3,19. Vaitân. 11.

अनभिवाद्य Adj. *nicht zu begrüssen.*

अनभिव्यक्त Adj. *matt leuchtend* Vikr. 40,2.

अनभिशङ्क्य Adj. *dem man nicht misstrauen kann.*

अनभिशस्त, अनभिशस्ति, अनभिशस्तेन्य und *अनभिशस्त्य Adj. *unbescholten.*

अनभिषङ्ग m. *das Nichthängen an den Dingen* Suçr. 1,312,19.

अनभिषेचनीय Adj. *der Weihung nicht würdig.*

अनभिष्ठान n. *das Nichttreten auf* Comm. zu Kâtj. Çr. 15,8,30.

अनभिषङ्ग m. *das Nichthängen an* (Loc.).

अनभिसंहितम् Adv. *ohne Absicht* 107,5.

अनभिसंधान n. *keine Rücksicht auf einen Vortheil.*

अनभिसंधिपूर्वक° Adv. फल° *ohne Rücksicht auf irgend einen Vortheil* Comm. zu Mṛkkh. 1,17.

अनभिसंबन्ध m. *kein Zusammenhang* Gaim. 4,1,5. Kâç. zu P. 1,4,88.

अनभिस्नेह Adj. *kein Verlangen habend nach* (Loc.).

अनभिहित Adj. 1) *nicht befestigt, — gebunden.* — 2) *nicht ausgedrückt, — bezeichnet* 226,24. fgg.

अनभीक्ष्ण° Adv. *selten.*

अनभीशु Adj. *ohne Zügel.*

अनभ्यक्त Adj. *ungeschmiert* TS. 7,1,1,3.

अनभ्यनुज्ञा f. *keine Erlaubniss.*

अनभ्यनुज्ञात Adj. *nicht die Erlaubniss habend von* (Instr.) M. 2,229.

अनभ्यसनशील Adj. *faul im Studiren* R. 5,19,22.

अनभ्यागमिष्यत् Adj. *zu besuchen nicht beabsichtigend.*

अनभ्यारूढ Adj. 1) *unerstiegen* AV. 11,5,23. — 2) *unerreicht* Çat. Br. 2,4,3,7. 12,2,3,10.

अनभ्यारोह m. *das Nichthinaufsteigen.*

अनभ्यारोह्य Adj. *nicht zu erklimmen.*

अनभ्यावर्तिन् Adj. *nicht wiederkehrend.*

अनभ्यावृत्ति f. *Nichtwiederkehr.* Instr. *nicht wiederum* Spr. 4697.

*अनभ्याशमित्य Adj. *in dessen Nähe man nicht gehen soll.*

1. अनभ्यास m. *Nichtbeschäftigung mit* (Gen.), *das Nichtobliegen* Spr. 248.

2. अनभ्यास Adj. *ohne Wiederholung* Lâṭj. 2,10,19.

अनभ्युत्क्रुष्ट Adj. *nicht durch lauten Zuruf ermuntert.*

अनभ्युत्थायिन् Adj. *sich nicht vor Jmd erhebend.*

अनभ्युदृष्ट Adj. *bei dessen Opfer der Mond gar nicht sichtbar geworden ist.*

अनभ्युपगम m. *Nichteinräumung.*

अनभ्युपाय m. *kein geeignetes Mittel* Mahâbh. Einl. 10,*b*. 11,*a*.

अनभ्र Adj. (f. आ) *ohne Wolke* 316,10.

अनभ्रक m. Pl. N. pr. einer Klasse buddh. Götter.

अनभ्रि Adj. *ohne Spatel hervorgebracht.*

*अनम m. *ein Brahman.*

अनमस्यु Adj. *sich nicht beugend* RV. 10,48,6.

अनमामि Indecl. *vor dem man sich (ich mich) nicht verneigt (verneige)* Ind. St. 9,148.

*अनमितंपच Adj. *geizig.*

अनमित्र 1) Adj. *frei von Feinden, unangefeindet.* — 2) m. N. pr. eines Mannes. — 3) n. *Feindlosigkeit.*

अनमित्रलाभ m. *das Nichtbekommen von Feinden* 166,28.

अनमीव 1) Adj. (f. आ) *a) ohne Leiden, gesund, munter* 6,19. — 2) *kein Leid bringend* 12,18. 13,5. — 2) n. *Wohlsein.*

अनमुत्र Adj. *für den es kein «dort» giebt.*

अनम्बर m. *ein nackt einhergehender Gaina-Mönch.*

अनम्बूकृत Adj. *nicht von Speien begleitet.*

अनम्भस् n. *kein Wasser* Kâvjapr. S. 297, Z. 2.

अनम्र Adj. *sich nicht beugend, widerspänstig* Spr. 249.

अनम्ल Adj. *nicht sauer.*

1. अनय m. *unkluges Benehmen.*

2. अनय m. 1) *Missgeschick, Unglück, Elend.* — 2) * *Gang zur Linken* (der Figuren in einem best. Spiele).

अनयसिन्धु m. N. pr. eines fingirten Fürsten Hâsj.

अनरक und अनरकेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

1. अनरण्य n. *Nichtoede.*

2. अनरण्य m. N. pr. verschiedener Männer.

अनरवत् Adj. *ohne Speichen.*

अनराल Adj. *gerade.*

अनरिप्रतिष्ठित Adj. *bei einem Feinde nicht vorkommend* Ind. St. 13,457.

अनरुस् Adj. *nicht wund, heil.*

अनर्गल Adj. *ungehemmt frei* 98,3.

1. अनर्घ m. *falscher Preis* Jâgñ. 2,250.

2. अनर्घ Adj. = अनर्घ्य Kathâs. 24,148. 172.

अनर्घराघव n. Titel eines Schauspiels.

अनर्घेय Adj. = अनर्घ्य.

अनर्घ्य Adj. *unschätzbar an Werth* 110,4. 121,9. Spr. 7621. Davon Nom abstr. °त्व n. Spr. 6928.

अनर्घ्यराघव n. = अनर्घराघव.

अनर्चित Adj. 1) *ungeehrt* M. 3,100. 4,28.29. — 2) *nicht mit Ehrerbietung gereicht* Gaut. 17,21. M. 4,213.

1. अनर्थ m. 1) *Unnützes, Ungehöriges, Unsinn.* — 2) *Nachtheil, Schaden, Uebel* 94,3. 163,19. 164,26.

2. अनर्थ Adj. 1) *unnütz.* — 2) *unglücklich.* — 3) *Unheil bringend.* — 4) *bedeutungslos.*

अनर्थक Adj. 1) *unnütz* 214,17. *werthlos.* — 2) *unglücklich* Spr. 3577. — 3) *bedeutungslos.*

अनर्थज्ञ Adj. *den Sinn nicht kennend.*

अनर्थदण्ड und °क m. (?) Hem. Joc. 3,73. 113.

*अनर्थनाशिन् Adj. *Unheil zu Nichte machend,* von Çiva.

अनर्थपण्डित Adj. *auf Unheil sich verstehend* 182,16.

अनर्थबुद्धि Adj. 1) *auf Unheil sinnend* R. 1,2,32. — 2) *dem der Verstand Nichts nützt, einfältig.* Davon Nom abstr. °ता f. R. 5,85,5.

अनर्थलुप्त Adj. *von allem Unnützen befreit.* °म् Adv.

अनर्थान्तर n. *keine andere —, dieselbe Bedeutung* 214,30. 221,8.

अनर्थित्व n. *das Nichtbegehren, Nichtverlangen* Spr. 256.